

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 432

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 mai 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 181 din 22 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal	2-3
	Decizia nr. 192 din 27 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003	4-5
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
695.	— Hotărâre pentru aprobarea amendamentelor convenite prin scrisoarea semnată la Zagreb la 4 februarie 2004 și la București la 8 martie 2004 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut (Proiectul privind dezvoltarea sectorului social) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 6 iulie 2001	5-7
	★	
	Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 181**

din 22 aprilie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, excepție ridicată de Cornel Dumitru în Dosarul nr. 3.456/2003 al Judecătoriei Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 57 D/2004, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Cornel Dumitru în Dosarul nr. 3.457/2003 al Judecătoriei Călărași. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere conținutul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 57 D/2004 la Dosarul nr. 56 D/2004, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 ianuarie 2004 și din 21 ianuarie 2004, pronunțate în dosarele nr. 3.456/2003 și nr. 3.457/2003, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Cornel Dumitru, inculpat în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispoziția legală criticată contravine

prevederilor constituționale ale art. 30 alin. (1) referitor la libertatea de exprimare și ale art. 31 alin. (1) referitor la dreptul la informație. Se motivează că dispozițiile legale criticate îngăduiesc libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor și credințelor, precum și libertatea de exprimare a creațiilor de orice fel prin intermediul presei scrise, formate de opinie la rândul ei. Sintagma „*care dacă ar fi adevărată*” din textul incriminator îngăduiește dreptul cititorului de a avea acces la orice informație de interes public și împiedică pe ziarist să scrie despre fapte săvârșite de persoane publice.

Judecătoria Călărași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea prin lege a unor restrângeri sau sancțiuni nu este incompatibilă nici cu libertatea de exprimare și nici cu dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, atâta vreme cât acestea sunt absolut necesare pentru apărarea onoarei și demnității persoanei.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituție, republicată, trebuie interpretate prin corelare și cu celelalte dispoziții cuprinse în art. 30 alin. (6) din Legea fundamentală, care stabilesc limitele libertății de exprimare: ocrotirea demnității, onoarei, vieții particulare a persoanei, precum și dreptului la propria imagine. Stabilirea prin lege a unor restrângeri sau sancțiuni, în acord cu dispozițiile Constituției, nu constituie o cenzură a libertății de exprimare și nici o împiedicare a accesului persoanei la informațiile de interes public.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine constituie valori supreme, consacrate de Constituția României, de dispozițiile art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și de dispozițiile art. 10 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 30 din Constituție, republicată, garantează în cuprinsul alin. (1) libertatea de exprimare, aducând în cuprinsul alin. (6)

limitări și restrângeri acestei libertăți, necesare pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor. Incriminarea calomniei în art. 206 din Codul penal, ca infracțiune contra demnității, s-a făcut în scopul ocrotirii valorilor menționate, care sunt de esența unei societăți democratice. Se arată că prevederile art. 206 din Codul penal nu contravin nici art. 31 alin. (1) din Constituție, republicată, deoarece, prin sancțiunea pe care o instituie, garantează informarea corectă a opiniei publice.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 206 din Codul penal, care au următorul conținut: *„Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 2 luni la 2 ani sau cu amendă.*

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea fundamentală, referitoare la libertatea de exprimare, precum și cu cele ale art. 31 alin. (1) referitoare la dreptul persoanelor la informație. Textele constituționale invocate au următorul conținut:

— Art. 30 alin. (1): *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.”;*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, excepție ridicată de Cornel Dumitru în dosarele nr. 3.456/2003 și nr. 3.457/2003 ale Judecătoriei Călărași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

— Art. 31 alin. (1): *„Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Prin dispozițiile art. 206 din Codul penal legiuitorul incriminează și sancționează faptele de calomnie ca infracțiuni contra demnității persoanei, valoare supremă, garantată în statul de drept și consacrată în art. 1 alin. (3) din Constituție, republicată. Libertatea de exprimare, astfel cum este consfințită de dispozițiile art. 30 din Constituție, republicată, impune respectarea cerinței înscrise în alin. (6) al aceluiași articol, și anume aceea de a nu prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine. Incriminarea infracțiunii de calomnie dă expresie, așadar, restrângerii dreptului la exprimare, prevăzut de art. 30 alin. (6) din Constituție, republicată, în scopul apărării unor valori care sunt de esența unei societăți democratice. De altfel, posibilitatea limitării libertății de exprimare este prevăzută și în art. 10 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care dispune că *„Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru [...] protecția reputației sau a drepturilor altora [...]”*

Curtea constată că art. 206 din Codul penal nu aduce atingere art. 31 alin. (1) din Constituție, republicată, deoarece nu încalcă dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, ci constituie o garanție a informării corecte a persoanei. Curtea s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate invocate, prin mai multe decizii, dintre care menționăm Decizia nr. 129 din 16 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 11 iunie 2002, și Decizia nr. 298 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 14 august 2003. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față, așa încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192

din 27 aprilie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Partidul Tinerilor din România în Dosarul nr. 3.115/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin președinte și asistat de avocat Ionuța Preotu, precum și Partidul Tineretului Democrat, prin președinte Raj Alexandru Tunaru, Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună, prin președinte Ioan Antonescu, constatându-se lipsa părților Cristian Ardeleanu, Daniel Șerban și Elena Toader, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea ei, arătând, în esență, că textul de lege criticat nu oferă suficiente garanții pentru diferențierea denumirii partidelor politice.

Reprezentantul Partidului Tineretului Democrat solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât partidul pe care îl reprezintă a fost înființat și înregistrat cu respectarea condițiilor prevăzute de lege și, în consecință, apreciază că textul de lege criticat nu contravine art. 8 din Constituție, republicată, referitor la pluralismul politic, și nici libertății de asociere în partide politice, prevăzută de art. 40 din aceasta.

Reprezentantul Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună solicită admiterea excepției. Consideră că prevederile art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 14/2003 confirmă discriminarea între partidele politice și, în acest sens, depune Hotărârea nr. 9 din 24 aprilie 2004 a Biroului Electoral Central, prin care este respinsă cererea de înregistrare a semnelor electorale al acestui partid.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, întrucât apreciază că dispozițiile criticate din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.115/2003, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003**, excepție ridicată de Partidul Tinerilor din România într-o cauză

având cererea de înregistrare a Partidului Tineretului Democrat în Registrul Partidelor Politice al Tribunalului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate „conferă partidelor politice existente un «drept de autor» în ceea ce privește denumirea integrală, denumirea prescurtată și semnul permanent, ca elemente esențiale ce asigură identificarea și individualizarea respectivului partid politic față de celelalte formațiuni politice existente sau care urmează a se înființa”. Se arată că „la prima vedere” prevederile art. 5 alin. (1) teza a doua din legea criticată pun în valoare principiile constituționale al pluralismului politic (art. 8) și al dreptului fundamental la asociere (art. 40), dar în practică textul ce face obiectul excepției este interpretat și aplicat de către instanțele de judecată astfel încât „principiile pe care legiuitorul a dorit să le garanteze și să le protejeze sunt încălcate cu bună știință”.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 14/2003 sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că reglementarea cuprinsă în art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003 „este ea însăși o garanție a pluralismului în societatea românească”, întrucât „o identitate de denumiri și semne permanente ale diverselor partide politice ar submina chiar perceperea pluralismului de către opinia publică și ar face ca acesta să nu poată fi, așa cum o cere Constituția, o garanție a democrației constituționale”.

Președintele Senatului apreciază că „excepția invocată este nelegală”, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 8 și ale art. 40 alin. (1) din Constituție, republicată. De altfel, autorul excepției de neconstituționalitate contestă modul de interpretare și aplicare a legii de către instanțele de judecată, aspect asupra căruia Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe.

Guvernul consideră că prevederile art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003 „nu încalcă Legea fundamentală, ci, dimpotrivă, creează cadrul legislativ pentru corecta aplicare a prevederilor acesteia”, astfel că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate sunt conforme cu dispozițiile art. 8 și ale art. 40 alin. (1) din Constituție, republicată, referitoare la constituirea și desfășurarea activității partidelor politice, în condițiile legii, respectiv cele referitoare la dreptul cetățenilor de a se asocia liber în partide politice.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003, al căror conținut este următorul: „[...] *Denumirea integrală, denumirea prescurtată și semnul permanent trebuie să se deosebească clar de cele ale partidelor anterior înregistrate, fiind interzisă utilizarea aceluși simboluri grafice, oricare ar fi figura geometrică în care sunt încadrate.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 8 referitoare la „*Pluralismul și*

partidele politice” și celor ale art. 40, privind „*Dreptul de asociere*”. În esență, potrivit susținerilor formulate, contrarietatea constă în aceea că, „în practică, textul ce face obiectul excepției este interpretat și aplicat de către instanțele de judecată astfel încât «principiile pe care legiuitorul a dorit să le garanteze și să le protejeze sunt încălcate cu bună știință»”.

Examinând excepția ridicată și motivele invocate în susținerea ei, Curtea constată că, în realitate, acestea nu privesc constituționalitatea textului criticat, ci se contestă modul lui de interpretare și de aplicare de către instanțele de judecată. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta „*nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțeleșului său contrar Constituției*”.

De altfel și în cadrul ședinței publice de dezbatere a excepției de neconstituționalitate reprezentanții părților prezente au înfățișat doar aspecte ce țin de situația de fapt și nu au formulat argumente de drept din care să rezulte în ce anume constă încălcarea dispozițiilor art. 8 și 40 din Constituție, republicată. Așa fiind, excepția urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza a doua din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Partidul Tinerilor din România în Dosarul nr. 3.115/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea amendamentelor convenite prin scrisoarea semnată la Zagreb la 4 februarie 2004 și la București la 8 martie 2004 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut (Proiectul privind dezvoltarea sectorului social) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 6 iulie 2001

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2001 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 6 iulie 2001, aprobată prin Legea nr. 582/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentele convenite prin scrisoarea semnată la Zagreb la 4 februarie 2004 și

la București la 8 martie 2004 între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru

Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut (Proiectul privind dezvoltarea sectorului social) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 6 iulie 2001, după cum urmează:

1. Secțiunea 1.02 a articolului I „Condiții generale; definiții” din acordul de împrumut se modifică și se completează astfel:

1.1. Litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) M.M.S.S.F. înseamnă Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei al Împrumutatului sau orice succesor legal al acestuia.”

1.2. Litera s) se modifică și va avea următorul cuprins:

„s) U.M.P. înseamnă Unitatea de management al Proiectului înființată în cadrul M.M.S.S.F. sau orice succesor legal al acesteia;”

1.3. După litera w) se introduc trei litere noi, literele x), y) și z), cu următorul cuprins:

„x) Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 înseamnă Ordonanța Guvernului nr. 68 din 28 august 2003 privind serviciile sociale;

y) Manual operațional pentru servicii sociale înseamnă manualul prin care se stabilesc procedurile operaționale și administrative, principiile și criteriile pentru furnizarea serviciilor sociale, conform părții D.4 a Proiectului, după cum acest manual poate fi amendat periodic cu acordul Băncii;

z) furnizor de servicii sociale înseamnă o entitate eligibilă, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 și ale Manualului operațional pentru servicii sociale, care va furniza servicii sociale specializate beneficiarilor eligibili, conform părții D.4 a Proiectului.”

2. În secțiunea 2.03 a articolului II „Împrumutul” din acordul de împrumut, data limită de tragere menționată se înlocuiește cu data „30 iunie 2007”.

3. Anexa nr. 1 „Tragerea sumelor împrumutului” la acordul de împrumut se modifică și se completează astfel:

3.1. Tabelul prevăzut la paragraful 1 al părții A se modifică și va avea cuprinsul prezentat în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

3.2. După litera c) a paragrafului 2 al părții A se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„d) termenul *servicii sociale* înseamnă servicii sociale specializate care vor fi furnizate, conform părții D.4 a Proiectului, grupurilor sociale vulnerabile.”

3.3. După litera c) a paragrafului 3 al părții A se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„d) pentru cheltuielile efectuate în cadrul categoriei (5), dacă Manualul operațional pentru servicii sociale, satisfăcător pentru Bancă, nu a fost aprobat de către Împrumutat.”

3.4. După paragraful 4 al părții A se introduce un nou paragraf, paragraful 5, cu următorul cuprins:

„5. Fără a contraveni prevederilor prezentului acord, cheltuielile pentru bunurile și serviciile furnizate Împrumutatului de contractori, după data de 30 septembrie 2003, conform contractelor care au fost aprobate de Bancă și care au fost încheiate între Împrumutat și respectivii contractori în cadrul Proiectului, forța de muncă și protecția socială (Împrumut 3849—RO), incluzând un contract pentru sistemul informatic al Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale (M1231033), un contract de asistență tehnică pentru centrele de pregătire a adulților (M1123475) și contractele individuale pentru monitorizarea serviciilor de redistribuire a forței de muncă, vor fi eligibile pentru finanțare din sumele acestui împrumut, pentru partea care nu a fost finanțată în cadrul Împrumutului 3849—RO.”

4. Anexa nr. 2 „Descrierea Proiectului” la acordul de împrumut se modifică și se completează astfel:

4.1. Paragraful 4 al părții B se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Crearea sistemului de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, incluzând: a) furnizarea de mobilier, vehicule, echipamente de birou, software și hardware; b) furnizarea de asistență tehnică și instruire; și c) realizarea unei campanii informaționale privind serviciile asigurate prin acest sistem.”

4.2. După paragraful 2 al părții C se introduc trei noi paragrafe, paragrafele 3, 4 și 5, cu următorul cuprins:

„3. Dezvoltarea capacității A.N.O.F.M. pentru a furniza servicii de ocupare a forței de muncă prin modernizarea centrelor de pregătire existente și crearea de noi centre de pregătire a adulților.

4. Întărirea capacității instituționale a A.N.O.F.M. prin: a) instruirea personalului; b) furnizarea de asistență tehnică și servicii de informare și consiliere privind cariera; și c) realizarea unor studii privind piața forței de muncă.

5. Înființarea a 8 centre-pilot ale A.N.O.F.M. pentru furnizarea de servicii de consiliere și instruire persoanelor cu handicap.”

4.3. După paragraful 3 al părții D se introduce un nou paragraf, paragraful 4, cu următorul cuprins:

„4. Furnizarea de servicii sociale specializate grupurilor de populație vulnerabile.”

5. Anexa nr. 4 „Achiziții” la acordul de împrumut se modifică și se completează astfel:

5.1. Litera a) a paragrafului 2 al părții B „Licitație internațională competitivă” din cadrul secțiunii 1 „Achiziții de bunuri” se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Gruparea contractelor

În limita posibilităților, contractele pentru bunuri vor fi grupate în pachete de licitație estimate să coste fiecare 200.000 dolari S.U.A. echivalent sau mai mult.”

5.2. Partea C „Alte proceduri de achiziție” din cadrul secțiunii 1 „Achiziții de bunuri” se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Licitație națională competitivă

Contractele pentru bunuri estimate să coste mai puțin de 200.000 dolari S.U.A., dar mai mult de 50.000 dolari S.U.A. pe contract, pot fi achiziționate în cadrul contractelor adjudecate în conformitate cu prevederile paragrafelor 3.3 și 3.4 din Liniile directoare.

2. Cumpărare internațională

Bunurile, altele decât mobilierul, estimate să coste mai puțin de 100.000 dolari S.U.A. echivalent pe contract, pot fi achiziționate în cadrul contractelor adjudecate pe baza procedurilor de cumpărare internațională conform prevederilor paragrafelor 3.5 și 3.6 din Liniile directoare.

3. Cumpărare locală

Bunurile estimate să coste mai puțin de 50.000 dolari S.U.A. echivalent pe contract pot fi achiziționate în cadrul contractelor adjudecate pe baza procedurilor de cumpărare locală în conformitate cu prevederile paragrafelor 3.5 și 3.6 din Liniile directoare.”

5.3. Litera a) a paragrafului 2 al părții D „Analiza Băncii privind decizia de achiziție” din cadrul secțiunii 1 „Achiziții de bunuri” se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) În ceea ce privește: (i) fiecare contract pentru bunurile care depășesc echivalentul a 200.000 dolari S.U.A. pe contract și (ii) primele trei contracte pentru mobilierul achiziționat în conformitate cu prevederile părții C.1 a

acestei secțiuni se vor aplica procedurile stabilite în paragrafele 2 și 3 din anexa nr. 1 la Liniile directoare;“

5.4. După paragraful 5 al părții C „Alte proceduri pentru selecția consultanților“ din cadrul secțiunii a II-a „Angajarea consultanților“ se introduce un nou paragraf, paragraful 6, cu următorul cuprins:

„6 Servicii sociale

Serviciile sociale asigurate de către furnizorii de servicii sociale în cadrul părții D.4 a Proiectului pot fi achiziționate în conformitate cu procedurile stabilite în Manualul operațional pentru servicii sociale.“

6. Anexa nr. 5 „Programul de implementare“ la acordul de împrumut se modifică și se completează astfel:

6.1. La litera b) a paragrafului 1, data „31 ianuarie 2002“ se înlocuiește cu data „31 ianuarie 2004“.

6.2. La litera c) a paragrafului 1, data „30 octombrie 2003“ se înlocuiește cu data „31 octombrie 2004“.

6.3. La litera a) a paragrafului 1, data „31 decembrie 2003“ se înlocuiește cu data „31 decembrie 2004“.

6.4. La litera b) a paragrafului 2 și la paragraful 10, sintagma „Ministerul Administrației Publice“ se va înlocui cu sintagma „Ministerul Administrației și Internelor“.

6.5. La paragraful 4, data „31 decembrie 2002“ se înlocuiește cu data „31 iulie 2004“.

6.6. Paragraful 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Împrumutul nu va amenda, suspenda, abroga, revoca sau anula Manualul operațional pentru PRFM, Liniile directoare pentru microcredite sau Manualul operațional pentru servicii sociale, fără acordul prealabil al Băncii.“

6.7. După paragraful 10 se introduce un nou paragraf, paragraful 11, cu următorul cuprins:

„11. În scopul realizării părții D.4 a Proiectului, Împrumutul, prin M.M.S.S.F.:

a) va selecta furnizorii de servicii sociale, în conformitate cu criteriile de eligibilitate stabilite în Manualul operațional pentru servicii sociale, și va achiziționa serviciile acestora în conformitate cu prevederile părții C.6 a secțiunii a II-a din anexa nr. 4 la prezentul acord;

b) va încheia un contract cu fiecare furnizor de servicii sociale, în termeni și condiții conforme cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 și cu criteriile și procedurile stabilite în Manualul operațional pentru servicii sociale; și

c) va determina fiecare furnizor de servicii sociale să realizeze partea D.4 a Proiectului în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 68/2003, ale Manualului operațional pentru servicii sociale și cu prevederile prezentei anexe.“

7. În tot cuprinsul acordului de împrumut abrevierea „M.M.S.S.“ se înlocuiește cu „M.M.S.S.F.“, iar abrevierea „U.C.P.“ se înlocuiește cu „U.M.P.“.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

București, 5 mai 2004.
Nr. 695.

ANEXĂ

1. Tabelul de mai jos stabilește categoriile de poziții care vor fi finanțate din sumele împrumutului, alocarea sumelor împrumutului pe fiecare categorie și procentul cheltuielilor pentru pozițiile care vor fi astfel finanțate din fiecare categorie:

Categoria	Suma alocată din împrumut (exprimată în dolari S.U.A.)	Procentul din cheltuieli care va fi finanțat
(1) Bunuri:		
a) pentru partea B.2 a Proiectului	1.200.000	100% din cheltuieli externe
b) pentru alte părți ale Proiectului	21.000.000	100% din cheltuieli locale (costuri franco-uzină) și 84% din cheltuieli locale pentru alte articole procurate pe plan local
(2) Servicii de consultanță și instruire, inclusiv servicii pentru administrarea microcreditelor	8.500.000	100%
(3) Servicii de redistribuire a forței de muncă	5.200.000	100%
(4) Microcredite	10.000.000	100%
(5) Servicii sociale	3.000.000	100%
(6) Nealocate	1.100.000	
TOTAL:	50.000.000	

RECTIFICĂRI

În Normele Băncii Naționale a României nr. 17/2003 privind organizarea și controlul intern al activității instituțiilor de credit și administrarea riscurilor semnificative, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern a instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2004, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției Monitorul Oficial, Partea I):

— la art. 120 alin. (3), în loc de: „... *statutul fiecărei instituții de credit.*” se va citi „... *regulamentul fiecărei instituții de credit.*”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
